

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 84.675 van 13 januari 2000
in de zaak A. 86.337/VII-19.124.**

In zake : Odilon VAN DER ELST,
wonende te NINOVE,
Okegembaan 119

tegen :

het Vlaamse Gewest, vertegenwoordigd door de
Vlaamse regering,
dat woonplaats kiest bij
Advocaat J. NIJS,
kantoor houdende te DENDERMONDE,
Noordlaan 81.

tussenkomen partij :

Antoon LANGENDRIES,
die woonplaats kiest bij
Advocaat W. DE BRUYN,
kantoor houdende te AALST,
Arbeidstraat 11.

DE VOORZITTER VAN DE VIIe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat Odilon Ludovicus VAN DER ELST op 26 augustus 1999 heeft ingediend om de vernietiging te vorderen van het besluit van de Vlaamse minister van leefmilieu en tewerkstelling van 21 juni 1999 waarbij zijn beroep aangetekend tegen de beslissing van de bestendige deputatie van de provincieraad van Oost-Vlaanderen van 17 december 1998, houdende aktename van de melding van Antoon LANGENDRIES tot het veranderen van een inrichting, gelegen te 9400 Ninove, Okegembaan 115, ongegrond wordt verklaard;

Gezien het verzoekschrift dat dezelfde verzoeker op dezelfde datum heeft ingediend om de schorsing te vorderen van de tenuitvoerlegging van voormelde beslissing;

Gezien de nota van de verwerende partij;

Gezien het verslag opgemaakt door Auditeur P. PROV00ST, op grond van artikel 94 van het besluit van de Regent van 23 augustus 1948 tot regeling van de rechtspleging voor de afdeling administratie van de Raad van State;

Gezien het verslag over de vordering tot schorsing, opgemaakt door Auditeur P. PROV00ST;

Gelet op de beschikkingen van 23 en 29 november 1999, houdende bevel tot neerlegging van de verslagen en oproeping van de partijen om te verschijnen op 9 december 1999;

Gelet op de kennisgeving van de verslagen aan partijen;

Gehoord het verslag van Kamervoorzitter M.-R. BRACKE;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat K. VAN DER ELST, die verschijnt voor verzoeker, van Advocaat I. LAUREYS die, loco Advocaat J. NIJS verschijnt voor de verwerende partij, en van Advocaat J. VAN BELLE die, loco Advocaat W. DE BRUYN verschijnt voor de tussenkomende partij;

Gehoord het eensluidend advies van Auditeur P. PROV00ST;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

1. Overwegende dat met verzoekschriften van respectievelijk 21 september 1999 en 10 november 1999 Antoon LANGENDRIES, houder van de bestreden vergunning, vraagt om in de procedures te mogen tussenkomen;

2. Overwegende dat de gegevens van de zaak zich als volgt aandienen :

2.1. De bestendige deputatie van de provincieraad van Oost-Vlaanderen verleent op 22 juli 1993, in beroep, aan de b.v.b.a. DE BISSCHOP een milieuvergunning 2de klasse voor een termijn van twintig jaar, voor :

- "- de ondergrondse opslag van 29.100 l benzine in 3 houders van 9.700 l, aangesloten op 3 verdeelpompen;
- de ondergrondse opslag van 9.700 l diesel in een ondergrondse houder, aangesloten op een verdeelpomp;
- het lozen van normaal en ander dan normaal huisafvalwater in de openbare riolering;
- de opslag van 450 ton steenkool".

Tegelijk wordt de vergunning geweigerd voor de opslag van 4.500 l butaangas in verplaatsbare recipiënten; het college van burgemeester en schepenen van de stad Ninove had hiervoor wel vergunning verleend.

De steenkool is helemaal achteraan opgeslagen, buiten het woongebied met landelijk karakter.

De opslag van benzine en diesel, en de verdeelpompen, zijn bedoeld voor een benzinstation dat helemaal vooraan op het terrein zou komen.

Verzoeker heeft tegen deze vergunning een annulatieberoep ingediend.

De zaak is nog hangende.

2.2. Bij arrest nr. 57.163 van 21 december 1995 vernietigt de Raad van State op vordering van verzoeker de bouwvergunning die op 22 december 1994 was verleend aan de tussenkomen de partij -die blijkbaar de exploitatie heeft overgenomen- voor het oprichten van een benzinestation met luifel.

Reden voor de vernietiging was het niet-houden van het verplichte openbaar onderzoek.

Een nieuwe bouwvergunningsaanvraag, met openbaar onderzoek, werd door de minister bevoegd voor ruimtelijke ordening geweigerd op 14 januari 1997.

Deze weigering werd blijkbaar niet meer aangevochten bij de Raad van State.

2.3. Op 2 oktober 1998 meldt de tussenkomen de partij aan de bestendige deputatie van de provincieraad van Oost-Vlaanderen de "verandering" van de "bestaande inrichting" :

"Er wordt afgezien van de benzine-opslag met bijhorende verdeelpompen (29.100 l in 3 houders). De behouden dieselopslag wordt overgebracht van woongebied met landelijk karakter naar een KMO-gebied".

Het is de bedoeling de opslag van diesel (bovengronds) onder te brengen in de bestaande opslagplaats achteraan het bedrijfsterrein.

Bedoeling is niet langer de verkoop aan het publiek, maar de bevoorradings van de eigen vrachtwagens.

Op 17 december 1998 neemt de bestendige deputatie van de provincieraad van Oost-Vlaanderen akte van de melding

"van het verplaatsen van een bovengrondse opslag diesel van 9.700 l en een verdeelpomp voor diesel van een woongebied met landelijk karakter naar KMO-gebied".

Verzoeker dient beroep in tegen de aktename.

Hij meent dat de milieuvergunning van 22 juli 1993 vervallen is door de vernietiging van de bouwvergunning.

Hij stelt dat, indien de milieuvergunning niet zou zijn vervallen maar in dat geval wel geschorst is gebleven bij gebrek aan bouwvergunning, moet worden vastgesteld dat de bovengrondse opslag van diesel nooit is vergund, en dus niet eenvoudig kan worden verplaatst.

2.4. De Openbare Afvalstoffenmaatschappij voor het Vlaamse Gewest laat weten geen advies te moeten geven.

De Vlaamse milieumaatschappij laat weten dat er, wat haar bevoegdheid inzake afvalwater betreft, geen probleem is.

De afdeling stedenbouwkundige vergunningen, de afdeling milieuvergunningen en de gewestelijke milieuvergunningscommissie verlenen gunstig advies.

Op 21 juni 1999 wordt de bestreden beslissing genomen : het beroep wordt verworpen.

De motivering luidt onder meer als volgt :

"Overwegende dat deze dubbelwandige bovengrondse houder voor diesel in de handel verkrijgbaar is in zijn geheel, bestaande uit kleinere dubbelwandige houders afzonderlijk verbonden met vaste montage van een pomp; dat deze constructie uit de handel toeleverbaar niet onderworpen is aan een bouwvergunning daar het een verplaatsbare constructie is; dat deze constructie wordt ondergebracht in een vergund gebouw, dat vroeger dienst heeft gedaan als autoherstelwerkplaats; dat deze vroegere herstelwerkplaats is voorzien van een vloeistofdicte verharding; dat in deze herstelwerkplaats ook de opslag van steenkolen is ondergebracht;

Overwegende dat de milieuvergunning van 22 juli 1993 in elk geval niet vervallen is voor de delen waarop de vernietigde bouwvergunning geen betrekking had; dat de verplaatsing gebeurt naar een reeds in de milieuvergunning opgenomen perceel : dat het derhalve geen toevoeging betreft;

Overwegende dat het voorwerp van de mededeling van verandering enkel klasse 3-inrichtingen betreffen, zowel volgens de indelingslijst geldig op het ogenblik van de mededeling als volgens de gewijzigde indelingslijst die van kracht wordt op 1 mei 1999; dat het derhalve evenmin een verhoging in klasse vormt;

Overwegende dat de tank met verdeelpomp binnen in een gebouw wordt geplaatst, op meer dan 40 m afstand van de woning van beroeper; dat de hinder voor deze buur niet zal toenemen gezien alleen enkele eigen

vrachtwagens zullen bevoorraad worden, die normaal in de loods zullen worden gestald; dat de vrachtwagenbewegingen niet zullen toenemen; dat het stallen van meer dan 2 vrachtwagens in de loods eveneens onderhevig is aan de meldingsplicht;

Overwegende dat deze installatie uiteraard moet uitgebaat worden conform de bepalingen van titel II van het Vlarem, in het bijzonder wat betreft de voorzorgen ter voorkoming van bodemverontreiniging; dat onder die voorwaarde de gemelde inrichting milieutechnisch aanvaardbaar is;

Overwegende dat gesteld kan worden dat de beoogde verandering van die aard is dat zij, mits naleving van aangepaste milieuvergunningsvoorwaarden, ten aanzien van de reeds vergunde inrichting geen bijkomend risico voor de mens of een aantasting van het leefmilieu inhoudt noch de bestaande hinder vergroot; dat de meegedeelde verandering bijgevolg bij wege van aktenaam kan worden vergund; dat ten einde de verandering van de inrichting bestaanbaar te maken met de omgeving, zowel op het vlak van de risico's voor de externe veiligheid als op het vlak van de hinder, de effecten op het leefmilieu, op de wateren, op de natuur en op de mens buiten de inrichting, het evenwel noodzakelijk is vergunningsvoorwaarden op te leggen die met de toepassing van een beste beschikbare schone technologie die geen overmatig hoge kosten meebrengt, technisch haalbaar zijn; dat op basis van de vanuit dit uitgangspunt gehanteerde technische criteria en de van toepassing zijnde normen, deze noodzakelijke voorwaarden kunnen worden geconcretiseerd als omschreven in het bestreden besluit;

Overwegende dat de bezwaren aangehaald door de beroepsindiener als volgt kunnen worden geëvalueerd :

- een gedeelte van de milieuvergunning is niet vervallen of geschorst;
- de gemelde verandering is geen toevoeging; er is geen klasseverhoging en de hinder neemt door de gemelde verandering niet toe";

3.1. Overwegende dat de verwerende partij volgende exceptie opwerpt :

"(...)

Het beroep tot nietigverklaring beoogt in wezen de beperkte vernietiging van het bestreden besluit, namelijk voor zover het bestreden besluit bij wege van aktename vergunning verleent voor de plaatsing en het gebruik van de bovengrondse dieselopslag (9.700 liter) met bijhorende verdeelpomp. Het valt immers moeilijk in te zien dat de verzoekende partij het vereiste belang kan laten gelden om de aktename van de buitenwerkingstelling van de ondergrondse houders voor benzine en bijhorende pompen te bestrijden.

Op grond van de indelingsrubriek 17.3.9.1. is de plaatsing en het gebruik van een bovengrondse opslag voor diesel met één bijhorende verdeelpomp van klasse 3-inrichting en derhalve enkel meldingsplichtig.

In de hypothese dat één der aangevoerde middelen, per impossibile, toch zou gegrond verklaard worden en dienvolgens het bestreden besluit zou vernietigd worden kan de minister niets anders dan akte nemen van de melding van deze klasse 3-inrichting zodat geen der aangevoerde middelen de verzoekende partij genoegdoening kan schenken nu hoe dan ook de minister bij wege van aktename de milieuvergunning moet verlenen.

Nu de aangevoerde middelen niet ontvankelijk zijn bij gebrek aan belang in hoofde van verzoeker dient het beroep tot nietigverklaring -dienvolgens evenzeer de vordering tot schorsing dat een accessorium van het beroep is- te worden verworpen.

(...)"

3.2. Overwegende dat wordt vastgesteld dat na lezing van het verslag, waarin de auditeur die exceptie niet gegrond acht, noch de verwerende, noch de tussenkomende partij enige kritiek levert op het standpunt van de auditeur;

3.3. Overwegende dat de verwerende partij in haar exceptie er aan voorbijgaat dat het te dezen niet gaat om een aktename van een meldingsplichtige inrichting, maar, zoals in het bestreden besluit zelf is gesteld, om de aktename van de melding van een verandering van een vergunningsplichtige inrichting; dat, inderdaad, de bij de bestreden beslissing vergunde opslag van diesel niet op zich staat, maar deel uitmaakt van een inrichting 2de klasse die ook de opslag van 450 ton steenkool

omvat, zodat overeenkomstig artikel 9, § 4, van het milieuvergunningsdecreet de procedure voor de hoogste klasse geldt; dat er geen sprake is van een gebonden bevoegdheid van "de minister", nu overeenkomstig artikel 27, § 2, van het milieuvergunningsdecreet van 28 juni 1985 de bevoegde overheid eerst dient te beoordelen of de verandering niet "van die aard is dat zij een bijkomend risico voor de mens of een aantasting van het leefmilieu inhoudt of de bestaande hinder vergroot" vooraleer zij "de verandering bij wege van aktename (kan) vergunnen"; dat de exceptie kennelijk alle grond mist;

4.1. Overwegende dat de tussenkomenende partij opwerpt dat de vordering onontvankelijk is omdat ze "gericht is tegen de Vlaamse Gemeenschap" in plaats van tegen het Vlaamse Gewest;

4.2. Overwegende dat weerom wordt vastgesteld dat noch de tussenkomenende partij, noch de verwerende partij enige kritiek levert op het in het auditoraatsverslag weergegeven standpunt dat de exceptie niet kan worden aangenomen;

4.3. Overwegende dat het verzoekschrift duidelijk de bestreden handeling moet aanwijzen, wat terzake het geval is; dat verzoeker daarenboven bij zijn verzoekschrift een kopie van de bestreden beslissing heeft gevoegd, die als hoofding "Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap" draagt; dat een vergissing bij de aanwijzing van de verwerende partij -in casu is de verwerende partij het Vlaamse Gewest- zonder invloed is op de geldigheid van de rechtsingang; dat, immers, zoals de Raad van State reeds herhaaldelijk heeft gewezen, de procedure voor de Raad van State van inquisitoriale aard is, zodat de magistraat die met toepassing van artikel 5 van het procedurereglement is aangewezen om te waken over de maatregelen die aan het onderzoek van de zaak

voorafgaan, bevoegd is om in voorkomend geval ambtshalve de overheidspersoon aan te wijzen die als verwerende partij in aanmerking komt; dat de exceptie kennelijk ongegrond is;

5.1. Overwegende dat verzoeker in het eerste middel aanvoert dat de bestreden beslissing artikel 5, § 2, van het milieuvergunningsdecreet van 28 juni 1985 schendt, doordat ze een vergunning verleent bij wege van aktename voor de verplaatsing van een bovengrondse opslag van diesel, stellende dat de milieuvergunning niet vervallen is voor de onderdelen waarop de vernietigde bouwvergunning geen betrekking had, terwijl de bouwvergunning voor de ondergrondse opslag van diesel werd vernietigd door de Raad van State bij arrest nr. 57.163 van 21 december 1995;

5.2. Overwegende dat de verwerende partij antwoordt wat volgt :

"Bij arrest van 21 december 1995 heeft Uw raad de bij besluit dd. 22 december 1994 van de Vlaamse minister van Openbare Werken, Ruimtelijke Ordening en Binnenlandse Aangelegenheden aan Antoon LANGENDRIES verleende bouwvergunning vernietigd. Deze bouwvergunning had tot voorwerp de oprichting van een benzinestation met luifel.

De door de bestendige deputatie bij besluit van 22 juli 1993 verleende milieuvergunning komt derhalve deels te vervallen, met name die onderdelen waarvoor een bouwvergunning vereist was, te weten de ondergrondse opslag van 29.100 liter benzine, de bijhorende 3 verdeelpompen en de ondergrondse opslag van 9.700 liter diesel met bijhorende verdeelpomp. De vergunning blijft evenwel verder bestaan voor de lozing van normaal en ander dan normaal huisafvalwater in de openbare riolering en de opslag van 450 ton steenkool in een ander gebied dan een woon- en woonuitbreidingsgebied. Op milieutechnisch vlak blijft derhalve een vergunde inrichting bestaan zodat zij het voorwerp kan uitmaken van een verandering en de vernietiging van de bouwvergunning er niet aan in de weg staat dat deze inrichting veranderd wordt, inzonderheid met een bovengrondse opslag van diesel met een verdeelpomp en dergelijke inrichting naar luidt van rubrieken 17.3.6.1.b. en 17.3.9.1. van

titel I van het Vlareem een klasse 3-inrichting is die bij wege van een aktename kan vergund worden";

5.3. Overwegende dat de tussenkomende partij doet gelden dat de milieuvergunning niet vervallen is voor de delen waarop de vernietigde bouwvergunning geen betrekking had;

5.4. Overwegende dat artikel 5, § 2, derde lid, van het milieuvergunningsdecreet van 28 juni 1985 bepaalt :

"Wordt de bouwvergunning evenwel geweigerd, dan vervalt de milieuvergunning van rechtswege op de dag van de weigering van de bouwvergunning in laatste aanleg";

dat, zoals uit de weergegeven feiten is gebleken, de bouwvergunning van 22 december 1994 door de Raad van State werd vernietigd, terwijl een hangende het annulatieberoep ingediende nieuwe bouwaanvraag ter vervanging van de vorige bouwaanvraag, op 14 januari 1997 resulteerde in een, intussen definitief geworden, weigering door de bevoegde minister; dat, zoals overigens de verwerende en de tussenkomende partij terecht stellen, door de definitieve weigering van de bouwvergunning voor de opslag van diesel, de milieuvergunning voor die indelingsrubriek sedert 14 januari 1997 van rechtswege is vervallen; dat, aangezien voor wat de opslag van 9.700 liter diesel (rubriek 17.3.6., 1°, b) betreft, er geen bestaande vergunning is, er ook geen sprake kan zijn van de verplaatsing van een vergund onderdeel; dat dienvolgens er voor die verplaatsing geen vergunning kan worden verleend bij wege van aktename van een verandering; dat het middel kennelijk gegrond is;

6. Overwegende dat het kennelijk gegrond bevinden van het middel leidt tot de vernietiging van het bestreden besluit; dat dienvolgens de vordering tot

schorsing geen voorwerp meer heeft; dat er dan ook geen grond is om uitspraak te doen over deze vordering,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Het verzoek tot tussenkomst van Antoon LANGENDRIES in het administratief kort geding en in het annulatieberoep wordt ingewilligd.

Artikel 2.

Vernietigd wordt het besluit van de Vlaamse minister van leefmilieu en tewerkstelling van 21 juni 1999 waarbij het beroep van Odilon VAN DER ELST aangetekend tegen de beslissing van de bestendige deputatie van de provincieraad van Oost-Vlaanderen van 17 december 1998 houdende aktename van de melding van Antoon LANGENDRIES tot het veranderen van een inrichting, gelegen te 9400 Ninove, Okegembaan 115 ongegrond wordt verklaard.

Artikel 3.

Er is geen grond tot uitspraak over de vordering tot schorsing.

Artikel 4.

Dit arrest zal worden bekendgemaakt op dezelfde wijze als het vernietigde besluit.

Artikel 5.

De kosten van de vordering tot schorsing, bepaald op zeventuizend frank, komen ten laste van het Vlaamse Gewest

De kosten van de tussenkomst in het administratief kort geding, bepaald op vijfduizend frank, komen ten laste van de tussenkomende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op dertien januari tweeduizend, door :

Mevr. M.-R. BRACKE, kamervoorzitter,
A. WIJNANTS, griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A. WIJNANTS.

M.-R. BRACKE.